

GENT DEL MASNOU

Butlletí Gent del Masnou 3a època núm. 387, juliol-agost del 2020

move ^{UP}

Especialistes en l'avaluació i el diagnòstic dels Trastorns Específics de l'Aprenentatge i en l'avaluació del perfil cognitiu per a l'orientació professional

MILLORA EL TEU RENDIMENT ACADÈMIC · APRÈN A GESTIONAR LES TEVES EMOCIONS
MOVE UP! MOU-TE I GAUDEIX DE L'APRENTATGE

- Psicopedagogia:

- Trastorn per Dèficit d'Atenció amb o sense Hiperactivitat (TDAH)
- Falta de motivació en els estudis
- Aprenentatge dels hàbits i tècniques d'estudi
- Regulació de la concentració i l'atenció
- Regulació de la conducta/ acceptació de normes
- Tractament del bloqueig emocional; rebuig de les tasques acadèmiques

- Mètodes i tècniques d'estudi

- Dificultats en la parla

- Dislèxia

- Discalculia

- Disortografia

- Assessorament psicopedagògic:

- Orientació professional, acadèmica i personal.
- Orientació en la gestió de les estratègies cognitives-emocionals
- Orientació acadèmica i familiar

Av. Joan XXIII, 110 baixos (sobre la pl. Ramon i Cajal)

93 027 19 19 • 686 49 74 21 • mpalau@moveup.cat • www.moveup.cat

El Masnou

FINQUES MESLLOC

LLIGOÑA CAYETANO

T/ 93.555.69.03

www.meslloc.com

Sant Miquel, 23 - 08320 el Masnou -

Construccions
Jiménez

Obres i reformes en general

607 947 004

Bones vacances

Correu electrònic:

jimenezconstruccions@telefonica.net

C A N
R A C

Per a les teves vacances, tot el que vulguis envasat al buit.

www.canrac.com
botiga virtual

Del 10 al 23 d'agost Vacances

Mestres Villà, 101 • 93 555 16 64 el Masnou

T'AGRADARIA CANTAR EN UNA CORAL?

Et proposem de venir a captar el **Coral Xabec**; hi seràs tu i els teus companys. Hi tindràs lloc com a cantant principal o bé com a cantant de fons. Anima-t'hi i ens faràs veure qualsevol dia. Comença a preparar-te una mica abans de començar l'assaig, els últims 15 minuts dels últims quarts de deu del vespre.

Pel setembre es deurán reiniciar els assajos de la Coral

Qui canta, els seus mals espanta!

Equip de Redacció:

Joan Camps - Joan Casals - Joan Muray - Esteve Pujol - Lluís Valls

Portada: Des del Masnou, Barcelona. Sense poluïció amb teleobjectiu i Coronavirus. Maig 2020, fotografia de **Toni Garcia**

Disseny i muntatge: Taller de publicitat.

Publicitat: 93 555 16 59

Imprimeix: Jobagraf.

Tiratge: 3.500 exemplars.

Paper ecològic de 90 g.

Edita: Gent del Masnou
Dipòsit legal B. 29.758-87

GENT DEL MASNOU
Dr. Agell, 9
08320 El Masnou
T. 93 126 82 20

gentmas@gmail.com
www.gentdelmasnou.cat

L'entitat **Gent del Masnou** no es fa responsable, necessàriament, del contingut dels articles signats pels seus col·laboradors.

El repartiment d'aquest butlletí als socis es fa amb el suport de l'**Ajuntament de la Vila**.

Gent del Masnou restarà tancat per vacances durant l'agost. Bon Estiu

ET CONVIDEM A FER-TE SOCI DE GENT DEL MASNOU

Tu hi sortiràs guanyant i la nostra vila també

Dr. Agell, 9 · 93 126 82 20

www.gentdelmasnou.cat
gentdelmasnou@gmail.com

Editorial FASE DE REPRESA... "NOVA NORMALITAT"

L'evolució favorable de la pandèmia ens ha permès passar a la Fase-3; i, de sobte, de la mà del Govern de la Generalitat, fer el salt a la *Fase de represa* a tot Catalunya, fase coneguda com a "nova normalitat" per part del govern espanyol.

Benvinguda notícia que ens ha sorprès gratament enfeïnats en la tasca de tancar l'edició d'aquest Butlletí, el qual, després de tres mesos de navegar per la xarxa en format PDF, torna a veure la llum vestit de paper i amb la lletra impresa, com havia estat sempre d'ençà d'aquell gener de l'any 1987 que va treure el nas pel Masnou. Ens plau que el pugueu tornar a llegir i rellegir quan us plagui i fins i tot enquadrar-lo si preferiu conservar-lo relligat.

Tornem, però, a la pandèmia. La bona notícia no ens ha de fer perdre el nord ni menystenir la capacitat destructiva d'aquest potent virus que ens ha castigat durament aquests darrers mesos i que ha malmès tantes vides i destrossat valuosos llocs de treball que ves a saber quan i com es podran recuperar. En aquest sentit se'ns recomana no baixar la guàrdia i seguir aplicant les habituals mesures de prevenció, tant en l'àmbit personal com col·lectiu: limitació d'aforament en espais oberts i espectacles en locals tancats, ús de mascaretes en determinades circumstàncies de proximitat social, sovintegar la higiene de mans tal com hem fet fins ara, etc. etc.

Tot i que aquest primer àmbit ja sembla superat i hem recuperat l'optimisme, hi ha veus autoritzades del món sanitari que apunten que, mentre no es trobi la medicació eficaç per tractar els contagiats i les vacunes fiables per evitar els contagis, el risc d'un rebrot epidèmic continua latent i ens podria afectar novament arribada la tardor o a l'hivern vinent. Ull viu, doncs, tirem mà del sentit comú i fem-nos responsables del compliment de totes les mesures de prevenció apuntades perquè, al cap i a la fi, ens hi va la pell i la feina.

Pel que fa a Gent del Masnou, també ens proposem de posar fil a l'agulla en la represa de les activitats i recuperar el pols de l'entitat abaltit pel confinament. En aquest sentit reobrirem les portes del local social el dia 1 de juliol, on ens trobareu i sereu molt ben rebuts. Salut i felicitat fase de represa.

El President

SOCIS, LECTORS, AMICS I SIMPATITZANTS DE GENT DEL MASNOU:

Volem fer-vos memòria que a l'hemeroteca del web de Gent del Masnou **www.gentdelmasnou.cat** hi podeu trobar tots els Butlletins en format PDF d'ençà del gener de 2007. Podeu entrar-hi, remenar i llegir. Hi podeu fer bells i vells descobriments.

Sumari

EDITORIAL.....	3
BÚSTIA OBERTA.....	9
NO PUC RESPIRAR Joan Maresma Duran	8
MERDA QUE ENS ENVOLTA Joan Camps	10
HISTÒRIES DE LA VILA Joan Muray	12
SOM Oriol Lugo	15
LA PUNTA DE LA LLENGUA (120) Esteve Pujol	11
PARLEM DE LLIBRES Pere Martí Bertran	16
DITES I PERSONATGES POPULARS (62) Albert Vidal	16
VIVÈNCIES Pep Parés	17
L'ÚLTIM VOL DEL "HALIFAX" Josep Condeminas	18
POESIA DE JOSEP VENDRELL	19
TEATRE CAPITAL Rosa M. Isart	21
LA CUINA DE L'ANTÒNIA El Cullerot	21
GENT DEL MASNOU INFORMA	22
CRÒNIQUES D'ULTRAMAR Joan Muray	22

LA PASTISSERIA FRESCA DE L'ESTIU

david MMACE02
(Millor Mestre Artesà
Xocolater d'Espanya 02)

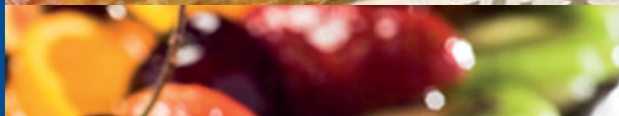
pastisser

Venda Online

Medalla de bronze
MMAPE03
(Millor Mestre Artesà
Pastisser d'Espanya 03)

93 555 34 75
Navarra, 100 · El Masnou
pastisseria@davidpastisser.com
www.davidpastisser.com

Mestre Pastisser

Pastisseria Degustació Granja

Matalí
Des de 1866

Prat de la Riba, 4 · 93 555 04 60
El Masnou

PASTISSERIA · CONFITERIA

La Moreneta

Itàlia, 31 · Tel. 93 555 35 64 · El Masnou

Amb tota la garantia
de les pastisseries
del Masnou

C R E P E R I A
LA LLUNA

Fantàstiques nits
d'estiu

Pere Grau, 11 · 615 02 20 86
El Masnou

**Tallers
Masnou**

G.Oliveras
Taller Multimarca

Ho fem possible cada dia

Àngel Guimerà, 14, el Masnou (Ocata)
Tel. Fax 93 540 31 57 · genis.oliveras@gmail.com

Recollida del vehicle a domicili · Cotxe de substitució gratuït ·
Manteniment de motocicletes i vehicles clàssics. Servei ITV 100%

Ramon
Clemente
GLASS

República Argentina, 15, el Masnou
93 540 40 12

www.rclemente.net

rclemente@rclemente.net

24 hores al seu servei FARMÀCIA DE GUÀRDIA

La farmàcia de guàrdia serà oberta 24 hores seguides.
De les 9.30 del matí a les 9.30 de l'endemà.

-- Juliol 2020 --

1	dimecres	Aymar	
2	dijous	Viamar	
3	divendres	Dominguez	
4	dissabte	Fàbregas	
5	diumenge	Fàbregas	
6	dilluns	Ocata	
7	dimarts	Riera	
8	dimecres	Fàbregas	
9	dijous	Viamar	
10	divendres	Dominguez	Divendres Sant
11	dissabte	Aymar	
12	diumenge	Aymar	
13	dilluns	Riera	
14	dimarts	Fàbregas	
15	dimecres	Viamar	
16	dijous	Dominguez	
17	divendres	Aymar	
18	dissabte	Ocata	
19	diumenge	Ocata	
20	dilluns	Fàbregas	
21	dimarts	Viamar	
22	dimecres	Dominguez	
23	dijous	Ocata	
24	divendres	Fàbregas	
25	dissabte	Riera	
26	diumenge	Riera	
27	dilluns	Aymar	
28	dimarts	Dominguez	

29	dimecres	Fàbregas
30	dijous	Viamar
31	divendres	Ocata

Siguem respectuosos amb la situació actual i actuem amb civisme davant les exigències antivirals necessàries.

-- Agost 2020 --

1	dissabte	Fàbregas
2	diumenge	Fàbregas
3	dilluns	Ocata
4	dimarts	Fàbregas
5	dimecres	Riera
6	dijous	Viamar
7	divendres	Aymar
8	dissabte	Ocata
9	diumenge	Ocata
10	dilluns	Fàbregas
11	dimarts	Riera
12	dimecres	Ocata
13	dijous	Fàbregas
14	divendres	Dominguez
15	dissabte	Dominguez
16	diumenge	Dominguez
17	dilluns	Riera
18	dimarts	Viamar

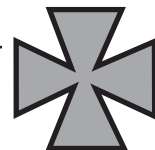
Horaris de les farmàcies del Masnou

	De dilluns a divendres	Dissabte
Aymar (Maricel) Almeria, 14 · 93 555 03 81	9.15 - 21	9.15 - 14
Domínguez (Est. Masnou) Enamorats, 2 · 93 555 59 36	8 - 20.30	9 - 13.30
Fàbregas Navarra, 68 · 93 555 19 79	9 - 13 i 16.30 - 20	9.30 - 13
Ocata JFKennedy, 5 · 93 555 33 08	9 - 20.30	9 - 20.30
Riera (Club nàutic) J.Llimona, 22 · 93 555 08 55	9 - 20.30	9 - 20.30
Viamar Prat de la Riba, 23 · 93 555 04 03	9 - 20.30	9 - 14

24 hores al seu servei

FARMÀCIA DE GUÀRDIA

La farmàcia de guàrdia serà oberta 24 hores seguides.
De les 9.30 del matí a les 9.30 de l'endemà.

-- Agost 2020 --

1	dissabte	Fàbregas
2	diumenge	Fàbregas
3	dilluns	Ocata
4	dimarts	Fàbregas
5	dimecres	Riera
6	dijous	Viamar
7	divendres	Aymar
8	dissabte	Ocata
9	diumenge	Ocata
10	dilluns	Fàbregas
11	dimarts	Riera
12	dimecres	Ocata
13	dijous	Fàbregas
14	divendres	Dominguez
15	dissabte	Dominguez
16	diumenge	Dominguez
17	dilluns	Riera
18	dimarts	Viamar
19	dimecres	Ocata
20	dijous	Viamar
21	divendres	Riera
22	dissabte	Aymar
23	diumenge	Aymar
24	dilluns	Dominguez
25	dimarts	Riera
26	dimecres	Ocata
27	dijous	Aymar
28	divendres	Dominguez

29	dissabte	Viamar
30	diumenge	Viamar
31	dilluns	Fàbregas

La farmàcia Fàbregas farà vacances del 17 al 30 d'agost.

-- Setembre 2020 --

1	dimarts	Ocata
2	dimecres	Dominguez
3	dijous	Aymar
4	divendres	Viamar
5	dissabte	Riera
6	diumenge	Riera
7	dilluns	Aymar
8	dimarts	Dominguez
9	dimecres	Ocata
10	dijous	Viamar
11	divendres	Viamar
12	dissabte	Fàbregas
13	diumenge	Fàbregas
14	dilluns	Dominguez
15	dimarts	Aymar
16	dimecres	Ocata
17	dijous	Riera
18	divendres	Fàbregas

Horaris de les farmàcies del Masnou

	De dilluns a divendres	Dissabte
Aymar (Maricel) Almeria, 14 · 93 555 03 81	9.15 - 21	9.15 - 14
Domínguez (Est. Masnou) Enamorats, 2 · 93 555 59 36	8 - 20.30	9 - 13.30
Fàbregas Navarra, 68 · 93 555 19 79	9 - 13 i 16.30 - 20	9.30 - 13
Ocata JFKennedy, 5 · 93 555 33 08	9 - 20.30	9 - 20.30
Riera (Club nàutic) J.Llimona, 22 · 93 555 08 55	9 - 20.30	9 - 20.30
Viamar Prat de la Riba, 23 · 93 555 04 03	9 - 20.30	9 - 14

Taller de puntaires

CAN BASOMBA

des de 1995

25è

aniversari

Ser puntaire és fer màgia

Avui celebrem la feina que hem fet, el que hem viscut i el que encara ens queda per fer.

Un record molt sentit per a les qui malauradament ja no són amb nosaltres; un agraïment immens a les qui des de fa 25 anys han passat per aquest taller.

Gràcies
M^o Rosa
La "senyu"

Vint-i-cinc anys fent puntes,
vint-i-cinc anys fent petites obres d'art.

Han donat temps per fer moltes
amigues, per conèixer gent que
segur que no hauria conegut. Hem
rigut, hem plorat, però sobretot ens
hem ajudat de moltes maneres.

Han passat per la classe moltíssimes
persones; i totes, més tard o més
d'hora, han aconseguit el que volien:

SER PUNTAIRES

h o c r a c i o n a s t i c a b u s t i A n o h e r t a c o l l a m b

Totes les cartes de la Bústia Oberta **cal** que portin: nom, cognoms, adreça, núm. del DNI i signatura de l'autor i **es publicaran**, només, amb el **nom i cognoms** de l'autor. **En cap cas** no es publicaran cartes amb pseudònim o inicials. L'extensió **no excedirà de 1.500 caràcters, espais inclosos**; en cas contrari, la Redacció podrà abreujar-les o rebutjar-ne la publicació. Gent del Masnou **no es fa responsable** del contingut de les cartes. Seleccionarà les que siguin d'interès general i no mantindrà correspondència amb els seus autors.

INFORMAR-SE ABANS D'OPINAR

No crec que el senyor Llorenç Birba em conegui. Soc la regidora responsable d'Acció Social i de Salut Comunitària de l'Ajuntament del Masnou. Soc regidora del govern d'ERC-AM, nascuda a Cuba i masnovina d'adopció. Li voldria recomanar que abans d'emetre una opinió com la que va fer en la carta publicada en aquesta secció, es pogués informar una mica millor. Efectivament l'Alcalde, la Sílvia Folch i jo mateixa, en la diada de Sant Jordi vam recórrer, sense entrar dins de cap residència, tots els centres residencials per a gent gran que tenim al Masnou. D'acord amb ells i també amb els dos ambulatoris que tenim a la Vila.

Una acció molt emotiva que va comptar amb l'agraïment de tots els centres visitats. Potser es pensa que, durant aquesta crisi sanitària, ens vam limitar a repartir roses en aquests centres. Sí, roses, mascaretes, bates, pantalles i qualsevol estri que ajudés a la feina del personal sanitari i assistencial d'aquests centres. La col·laboració amb les residències i les àrees bàsiques de salut ha estat permanent durant aquesta crisi, i els lligams que hi hem establert perduraran. Ser al costat dels professionals i la població vulnerable ha sigut un dels nostres objectius, tenint en compte també les necessitats emocionals i socials d'aquests dies. Barrejar-hi altres consideracions polítiques no ve

al cas. Tenim un mandat democràtic d'unes eleccions municipals i l'anem exercint amb responsabilitat, convençuts que tot és millorable.

Yulay Martínez Castillo

Regidora d'Acció Social i Salut Comunitària de l'Ajuntament del Masnou

EMERENCIANA GIBERNAU

Vull deixar constància de la mort d'una persona que potser no fou rellevant al nostre poble des del punt de vista polític, científic o cultural, però sí que ho fou, per a mi, com a persona de bon tarannà i sempre molt agradable i amable. Parlo d'Emerenciana Gibernau, que morí a l'edat de 96 anys el dia 6 de juny proppassat. La recordo en els meus anys joves de cinema, el dissabte o diumenge, en què juntament amb La Calàndria i La Catequística eren l'esbarjo més popular de la vila del Masnou. Parlo de la senyora que, juntament amb la seva germana i altres empleats, feien funcionar el cinema El Casinet a la Pl. de la Llibertat i que aleshores era la Pl. Calvo Sotelo. No es pot par-

lar del Casinet sense parlar de Can Xuclà, que eren el tàndem perfecte per passar una bona estona menjant pipes, cacauets, pega dolça, xiclets, sidrals o jo què sé què més i gaudir de les aventures, amors, divertiments, plors i terrors que ens ofereix, des de sempre, el cinema. En aquest ambient i amb el seu sempre agradable caràcter la recordo. Potser és molt simple això que dic, oi?, però penso que les coses senzilles i que et fan somriure o entristir són les importants de la nostra vida. A part d'això l'Emerenciana, la seva germana i la família Gibernau pertanyen a una nissaga masnovina amb molta història i que engrandeix l'honorabilitat del poble. Serveixin, doncs, aquestes humils paraules per retre un petit homenatge a aquesta dona, que, si bé va passar per les nostres vides sense voler-se fer notar, sí que no va poder evitar de deixar-me un bon record. Potser ara es retrobarà amb la gent que estimava o la van estimar. Gràcies!

Lluís Valls Mari

BUTLLETINS DE GENT DEL MASNOU EN EDICIÓ VIRTUAL

Si no heu llegit els butlletins virtuals editats els darrers mesos us recomanem de fer-ho.

Abril 20 http://www.gentdelmasnou.cat/pdf/gm_04_2020.pdf

Maig 20 http://www.gentdelmasnou.cat/pdf/gm_05_2020.pdf

Juny 20 http://www.gentdelmasnou.cat/pdf/gm_06_2020.pdf

Envia paraules de suport a la nostra gent injustament empresonada o exiliada

**LLIBERTAT
PRESES
I EXILIADES
POLÍTIQUES**

Dolors Bassa
C. Penitenciari Puig de
les Basses- Mòdul dones
Raval Disseminat, 53
17600 Figueres

Carme Forcadell
C. Penitenciari de dones de
Wad-ras.
Dr. Trueta, 76
Barcelona

PRESOS
C. Penitenciari de Lledoners - Mòdul 2
Carretera C-55, Km. 37, 08250 St. Joan de Vilatorrada
Bages

**LLIBERTAT
PRESOS
I EXILIATS
POLÍTIQUES**

No puc respirar

Joan Maresma Duran

Aquestes van ser les últimes paraules de *George Floyd*... Jo tampoc no puc respirar.

No puc respirar en aquest *Brasil* (des)governat per gentalla que amenaça les institucions democràtiques i exalta el cop d'estat de l'any 1964, que va resultar en 21 anys de dictadura militar—conec diferents militars que em semblen persones decents i preparades—, elogien torturadors de temps ben foscos, plagien ostensiblement els nazis, manipulen la població, actuen entre les esclètxes de la llei, diuen paraulotes en reunions oficials com si fossin al bar, se'n riuen dels qui segueixen els protocols de prevenció d'aquesta pandèmia i surten als carrers, indiferents als més de 45.000 morts i les seves famílies... Com celebrar aquesta letalitat?

No puc respirar quan veig la democràcia asfixiada—em penso que és el menys dolent de tots els sistemes; em considero socialdemòcrata; potser estic ja obsolet—, la policia protegeix neofeixistes—el llibre d'*Umberto Eco* "Fascismo Eterno" em sembla ben actual— i atonyina els qui defensen la democràcia; el president contra Brasil està més interessat a alliberar l'ús d'armes i de municions que recursos per fer front al *Covid*; el ministeri d'educa-

Cent tombes simbòliques

ció, dirigit per un semianalfabet que amenaça repetir la nit dels vidres trencats del *III Reich*, proclama odiar els pobles indígenes i proposa arrestar els "vagabunds"—ho podríem traduir com "ganduls" del *Supremo Tribunal Federal*.

No puc respirar al veure com l'alt escalafó de les forces armades calla davant d'un president de la República—el vicepresident de Brasil és un general—eixelebrat, que no amaga tenir com a prioritat de govern protegir la seva família i els seus fills, tots sospitosos de greus crims. Allò de la dona del Cèsar...

No puc respirar davant la inèrcia dels partits que s'autoanomenen progressistes mentre la societat civil es comença a mobilitzar aquests dies.

No puc respirar davant d'aquest empresariat que només mira els beneficis i és indiferent a les víctimes d'aquesta malaltia, pressiona per l'obertura immediata dels negocis mentre els hospitals són plens i es fan fosses

comunes a diferents ciutats del país.

No puc respirar al pensar que el crim bàrbar comès contra *George Floyd* es repeteix cada dia i resta impune perquè no hi ha cap mòbil o cap càmera que ho enregistri.

¿Com oxigenar la meua ciutadania, el meu esperit democràtic, la meua tolerància quan em veig rodejat de neofeixistes simpatitzants del *Ku Kux Klan*—fa poc he revist la pel·lícula *Mississippi Burning*, de 1988; explica uns fets de 1964; em fa l'efecte que tot segueix igual quasi una vida després— el president contra Brasil que va a les manifestacions que li donen suport sense respectar cap seguretat sanitària, la borsa que puja i milers de taüts que baixen cap a tombes anònimes...? Racisme és violència, ser un sensesostre és violència, pobresa és violència, desigualtat és violència, abandonar el sistema sanitari públic o l'educació per a tothom és violència...

Faig meus els versos de *Cora Coralina* (1889-1985): "Quero mais esperança nos meus passos do que tristeza nos meus ombros". No fa falta traducció... Bon estiu, malgrat tot.

PD Aquestes ratlles van acompanyades d'unes fotografies que representen una protesta contra el govern brasiler per la seva mala gestió contra aquesta pandèmia. L'ONG *Rio de Paz* va construir cent tombes simbòliques a la platja de *Copacabana*, barri que m'acull des de setembre de 2004. Hi va a ver un ximple que es va dedicar a enderrocar les creus i posteriorment hi va a ver una picabaralla. Algun dia hi haurà una desgràcia...

MERDA QUE ENS ENVOLTA

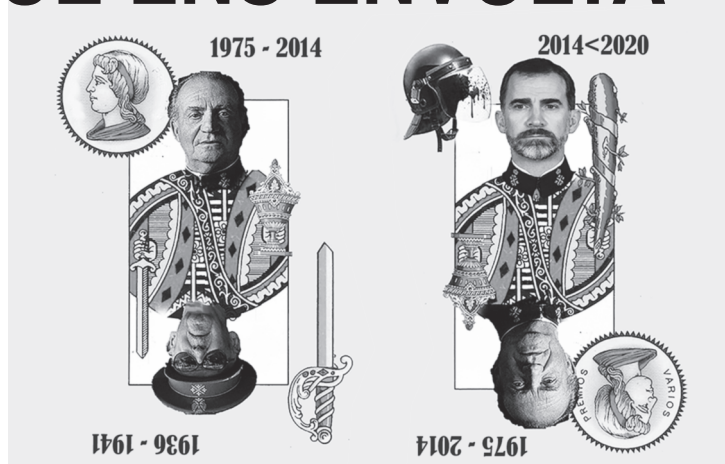
Joan Camps i Ortiz

No cal fer escarafalls. Si hi ha Déu tot-poderós, allà ell amb les seves rareses; i si qui mana és el Dimoni, potser que el planeta terra és l'infern etern i l'única escapatòria és la mort. Som com voltors que ens alimentem amb carn d'animal mort i, per bons cuiners que siguem, menjant amb estovalles, vaixelles decorades i coberts de plata gaudint d'exquisideses *bocato di cardinale*, per molts àpats que fem amb espelmes, música celestial i vestuari d'tiqueta, al final no ens queda més remei que convertir l'aliment del cos en obligades pixarades que selectivament adornem de solemnes i putrefactes tifarades.

Aquest és l'únic atribut que ens fa a tots iguals i que a la vegada no ens fa diferents als mamífers depredadors que la constitució no legisla en igualtat, llevat del toro de lídia. En la resta, dir que tots som iguals davant la llei és una poca-soltada que cap dels tribunals que componen el Poder Judicial no es pren seriosament. Sigui el Suprem, el Superior, la Fiscalia o el Constitucional, tots s'ho miren des de la poltrona, actuant amb un zel selectiu segons els rota a l'hora d'actuar d'ofici que, quan no és alentint als calaixos allò que perjudica al corporativisme a què obeeixen, és accelerant amb tripijocs aquelles causes que no són de la seva corda, com si la independència judicial consistís a jugar al solitari fent trampa.

Com podem reconèixer els qui ens han enganyat i segueixen enganyant-nos amb la poca-soltada de la igualtat de tots davant la llei, mentre ells fan i desfan com els dona la gana? No cal fer una gran enquesta: el poder, per ser-ho, ha de ser de facto i absolut, si hom no es pot saltar les lleis vol dir que el seu poder és limitat, per això hi ha tants apoderats que es passen les lleis pel plec de la màniga amb l'argument de la Raó d'Estat:

No deixar fer un referèndum, l'expressió capital de la democràcia, en seria un exemple.

Declarar l'hegemonia del castellà sobre el català, tolerant el monolingüisme als castellans i imposant bilingüisme als catalans és un altre exemple que ens ve de segles enrere.

Per definició, els aspirants a fer el que els doni la gana es troben prop del vèrtex de la piràmide econòmica i social. Els distingireu perquè pel seu estatus tenen escorta armada, cotxe de gamma alta, residència i despatx institucional vitalici amb servidors públics; i el més important que els fa diferents a la resta dels mortals és que disposen en el propi despatx i en exclusivitat d'un quarto de bany complet amb banyera, lavabo, bidet i la tassa, on igual que tothom passen llista en la intimitat.

Fent abstracció de l'argument anterior, el Poder **PODER**, en la nostra història recent, només l'han tingut Francisco Franco Bahamonde, Cabdill per la gràcia de Déu, i el nostre trempat Rei Emèrit *Juan Carlos I El Campechano*. Poder que el Congrés dels Diputats vol mantenir-li blindat amb l'apoderament vitalici de la inviolabilitat, que és com tenir patent *de cors* per fer el que li doni la reial gana. Joan Carles I, a més de la tassa i el bidet particular dels aspirants al Poder Absolut, ha disposat dins el paratge de la Zarzuela d'un palauet que ha fet servir de *picadero* real; segons la RAE, *picadero* es una *casa o apartament que algú dedica a les seves trobades eròtiques de caràcter reservat*.

No vull fer judicis de valor ètics respecte a la dispensa d'invulnerabilitat, ja que, ben mirat, haurem agrair-li al Rei que s'hagi limitat a mentir sobiranament i vanar-se de ser un bandarra, perquè, que sapiguem del cert, no ha fet ús del dret de cuixa dels nobles reis que es reservaven per llei desvirgar les dones dels seus vassalls; no ha matat ningú mentre exercia de Rei; la Reina Sofia no l'ha denunciat per violència masculista; i de moment no té cap taca de pedòfil que l'incrimini. O sigui que, no fent cas al que diu la premsa estrangera, cal respectar-li la presumpció d'innocència en l'evasió de diner negre del qual no se sap ni el perquè ni el seu origen.

Ja sé que es fa difícil mantenir-li la confiança quan hi ha tants indicis que l'assenyalen; més encara quan el seu únic fill reconegut entre diversos aspirants, Felip VI el Preparat, ha estat col·laborador necessari per obligar-lo a abdicar, i a correccueta ha renunciat a l'herència que personalment li pogués correspondre del seu pare, el qual pugui **no estar d'acord amb la legalitat o amb criteris de rectitud** i de més a més li ha retirat el sou que tenia fixat en els pressupostos de la Casa del Rei. Però qui sap?, ves a saber els obscurs motius del fill que repudia públicament el seu pare. El dubte és sobiranament justificat, atenent la saviesa popular castellana, el dilema està entre *Cría cuervos y te sacarán los ojos* o *De tal palo, tal astilla*.

Històries de la vila

Joan Muray

NOMENCLÀTOR III

Aquest tercer nomenclàtor el dedicaré als carrers o places que porten nom de dona, que, per cert, són molt pocs. N'hi hauria moltes més que es mereixerien que se les recordés, tant de masnovines com de catalanes i d'universals. I, de les que tenim, algunes hi són amb uns mèrits entrats amb calçador..

Les posaré per ordre alfabètic, no per cap mèrit, ni per les èpoques que van viure. Heus-les aquí:

GERMANES ESCARDÓ VALLS

Germanes que vivien prop de l'actual Parròquia del Pilar; entre les seves possessions hi havia el solar on s'alça l'església, i que donaren per construir-la-hi.

MARCEL-LINA DE MONTEYS

Aristòcrata que estava casada amb el Marquès de Masnou, de la família d'industrials Fabra.

MARIA CANALETA I ABELLÀ

Barberà de la Conca 1895-el Masnou 1980

Maria Canaleta

Mestra. Càrrec que exercí al Masnou des del 1923 fins al 1966, quan es va jubilar, excepte els dos anys d'exili forçat a Pinarejo (prov. de Cuenca). El seu espòs, també mestre, Josep Pericot i Llorensi, també el patiria, seria deportat a León; però, per raons de salut, s'exilià a Pinarejo amb els quatre fills: Josep M., Santiago, Jordi i

Robert. Allà ella hi exercí també de mestra.

L'exili fou a causa de l'expedient de la *Comisión Depuradora de Barcelona, per sus ideas catalanistas públicamente conocidas.*

Passada la "depuració", retornaren al Masnou, on va tornar a exercir de mestra. El seu mestratge fou dels que deixen petja, les seves antigues alumnes no l'obliden mai. Al Masnou, ja en democràcia, l'Ajuntament li concedí la Medalla de Bronze de la Vila pels seus quaranta-tres anys de mestra masnovina.

Com a mostra del seu saber fer, vull esmentar una anècdota seva. Hi havia un vailet de sis anys, que també anava a les Escoles Municipals, tot i que amb els nois. Tenia un problema, li costava aprendre a sumar i restar, i ella, tot que no era la seva obligació, per l'amistat amb la família el va agafar pel seu compte i va dir-li: *Anem a fora el pati que m'has de collir unes quantes ametlles.* N'hi va dur un grapat, i ella li digué: *Seiem aquí, al primer esglaó, i compta deu ametlles i te les poses al teu costat.* Ho feu així, i ella li diu: *Jo te n'agafa tres i digue'm quantes te'n queden?* El menut sense pensar-ho li va dir que n'hi quedaven set. Ella va agafar un tros de guix i anotà a terra: $10 - 3 = 7$. A partir d'aquell moment el noi ho va entendre tot, i amb els anys fou un bon comptable (en Ramon Asensio i Cardell).

MARIA FERRER I MOSSET

El Masnou 1912-Banyoles, 1985

Poetessa i mestra. De jove va col·laborar a la revista "La Dona Catalana", així com en programes de Festa Major, del 1932 al 1936.

Fou també cantaire de l'Orfeó Masnoví, creat el 1928, al qual, dins els actes de la seva inauguració, ella va recitar la seva primera poesia i en rebé moltes

Maria Ferrer

felicitations i cosa que li augurà un esplèndid futur dins aquest camp.

En temps de guerra, l'Ajuntament del Masnou l'anomenà Mestra Auxiliar del Centre Escola Nova Unificada (CENU). Anys més tard se n'anà a viure a Girona, sense deixar mai els seus vincles masnovins. El 1973 va guanyar a Olot el primer premi de poesia Josep Muntris amb la composició "L'amor nostre".

Va morir a Banyoles l'any 1985; després les seves despulles foren traslladades al seu Masnou. L'any 1992, l'Ajuntament del Masnou acordà posar el seu nom a un carrer de la vila; el c/ Maria Ferrer i Mosset està davant de les Escoles Municipals.

Al llarg de la seva vida, les poesies seguien fluint, tal com a la juvenesa; en deixà un important llegat, però si una d'elles cal destacar fou la titulada "Himne al Masnou", dedicada a lloar la seva estimada vila.

MESTRA DOLORS TORREGROSA

Mestra que exercí el seu mestratge a les Escoles Municipals del Masnou.

ROSA SENSAT I VILÀ

El Masnou 1873-Barcelona 1961

Mestra. Estudià a l'Institut Rousseau de Ginebra i va conèixer diferents escoles europees. A Catalunya va portar a terme una gran obra pedagògica i en divulgà nous corrents. Va dirigir l'Escola del Bosc del 1914 al 1930 i el Grup Escolar Milà i Fontanals del 1930 al 1939.

Feu innumbrables conferències i par-

Rosa Sensat

icipà en diversos congressos, com: I Congrés Nacional d'Ensenyança Primària (Barcelona 1909). III Congrés Internacional d'Enseignement Menager (París 1922) i al Congrés des Écoles Nouvelles (Niça 1932).

Va publicar diverses obres dins el món de l'ensenyança, com: *Rapport présenté au III Congrès International d'Enseignement Menager* (1922) *Les ciències en la vida de la llar* (1923) *Como se ensenya la economia doméstica* (1927) *Hacia la nueva escuela* (1934).

Del llibre "Les ciències en la vida de la llar", en puc donar fe, ja que l'he llegit, que és, a més d'un llibre pràctic, molt amè i alhora serveix per introduir-te al món científic d'una forma planera. Dona consells (pensem que era fa noranta anys) a les dones de l'època, però molts d'ells encara ens són pràctics per a tots.

L'any 1965 fou donat el seu nom a l'Escola de Mestres Rosa Sensat.

MARIA AURÈLIA CAPMANY

Barcelona 1918-1991

Novel·lista, dramaturga i assagista. El 1948 va rebre el Premi Joanot Martorell, i el 1968 el Sant Jordi. També va obtenir el Ramon Fuster, i el Premi de Crítica Serra d'Or.

Fou presidenta del Pen català. Era llicenciada en Filosofia per la Universitat de Barcelona. Va practicar la docència en diferents instituts barcelonins.

Com a dramaturga, el 1959 havia fundat l'Escola d'Art Dramàtic Adrià Gual; i fou una de les escriptores catalanes més polifacètiques.

Com a assagista, les seves obres foren sobre la situació de la dona,

Maria Aurèlia Capmany

amb diferents llibres publicats.

Com a activista política, va participar en la Caputxinada i en una assemblea antifranquista. També va intervenir en el Miting de la Llibertat el 1976 i en el procés constituent del Partit Socialista de Catalunya.

Va ser regidora de les àrees de Cultura i Edicions de l'Ajuntament de Barcelona i membre de la Diputació de Barcelona.

MERCÈ RODOREDA I GURGUÍ

Barcelona 1908-Girona 1983

Mercè Rodoreda

Novel·lista i contista, però també escriu unes quantes obres dramàtiques i poesia lírica. El 1928 es casa, en un matrimoni mai acceptat per ella, amb el seu oncle Joan Gurguí, que havia retornat d'Amèrica on havia fet fortuna. Tingueren un fill, Jordi. Inicia la seva carrera fent col·laboracions en els diaris i revistes de més

prestigi de l'època. El 1938 va guanyar el Premi Crexells. Els anys de la república foren per a ella de molta activitat treballant al Comissariat de Propaganda de la Generalitat de Catalunya i és membre actiu de la Institució de les Lletres Catalanes.

El gener del 1939 se'n va a l'exili i s'instal·la, amb diversos escriptors catalans, al Castell de Roissy-en-Brie, prop de París; la majoria d'ells embarquen cap a Amèrica, però ella, junt amb Armand Obiols, es queda i viu l'entrada dels nazis. Aleshores fugen a peu cap a llocs més segurs. Viuen a Llemotges i Bordeus, però el 1946 s'instal·len a París.

El 1947 va guanyar la Flor Natural als Jocs Florals de Londres, als de París el 1948 i als de Montevideo el 1940, i fou en aquests proclamada Mestra en Gai Saber.

El 1958 publica Vint-i-dos contes, amb el qual guanya el Víctor Català; després vindrien Jardí vora el mar, i La Plaça del Diamant, amb el qual guanya el 1960 el Premi Sant Jordi; i el mateix premi el 1966 per l'obra El Carrer de les Camèlies i, posteriorment, per la mateixa obra rep el premi de la Crítica el 1967 i el Ramon Llull el 1969; sequiren un munt d'obres més.

El 1972 va tornar de l'exili; s'instal·la a Romanyà de la Selva, on acabarà diverses obres més. En aquesta etapa és membre i Sòcia d'Honor de l'Associació d'Escriptors en Llengua Catalana i li és atorgat el Premi d'Honor de les Lletres Catalanes.

Fins al 1979 no va ser representada cap de les seves obres a Catalunya. El 1998 es va convocar el Premi Mercè Rodoreda de contes i narracions.

MONTSERRAT ROIG I FRANSITORRA

Barcelona 1946-1991

Esriptora. Llicenciada en Filosofia i Lletres per la Universitat de Barcelona. Fou lectora a la Universitat de Bristol (Gran Bretanya). Va guanyar el premi Víctor Català del 1971 amb *Molta roba i poc sabó*. El 1976 el Sant Jordi amb *El temps de les cireres*. A aquestes li segueixen un munt d'altres novel·les.

També fou autora de moltes obres d'assaig, i entre elles *Els catalans als*

Montserrat Roig

camps nazis, amb la qual va guanyar el premi Crítica de Serra d'Or, a la qual seguí una ingent obra publicada.

Col·laborà també en diverses revistes, com: Destino, Tele-exprés i Triunfo, entre d'altres. També va fer televisió, com el programa d'entrevistes Personatges. I als darrers anys col·laborà al diari Avui.

De molt jove que ja va participar en moviments polítics; participà en la Caputxinada i en la tancada d'intel·lectuals a Montserrat.

El 1976 va entrar de vocal a la Junta de l'Ateneu Barcelonès. El 1990 se'n va anar a l'Arizona State University per impartir-hi dos cursos, però allà va començar a trobar-se malament i tornà

a Barcelona.

Fou operada d'un càncer de mama, del qual semblava que es recuperava, però de sobte va empitjorar i fou ingressada en una clínica barcelonina, on moria el 10 de novembre de 1991, als quaranta-cinc anys.

I el lloc més recent dins la nomenclatura masnovina és el de:

PLAÇA DE LES DONES TREBALLADORES DEL TÈXTIL

És una plaça que es troba al lloc on hi hagué dues importants empreses tèxtils, la Maristany Fabril Textil i Tenax S.A.; en ambdues la majoria de treballadors eren dones.

Hi ha noms femenins, però aquests de personal religiós. N'hi ha sis de dedicats a maresdeus i cinc a santes.

També tenim altres dones masnovines o vinculades que es mereixerien que fossin recordades a la nomenclatura de la nostra vila.

Les que esmentaré a continuació són dones que deixaren una petja important al món de la cultura i que, per desgràcia, són pràcticament desconegudes. Són:

CÈLIA SUÑOL i PLA

Barcelona 1899-l'Ametlla del Vallès 1986

Esriptora. Era de nissaga masnovina. Va obtenir el Premi Joanot Martorell (l'actual Premi Sant Jordi). El 1950 va publicar L'home de les fires i altres con-

tes. I deixà escrita una altra novel·la i diversos contes.

WALDA PLA i ROSÉS.

El Masnou 1913-2014

Esriptora. Va publicar diverses novel·les, com ara: Salt d'euga (1961). Amarga joia (1968) i Quan el vent dansa amb el destí (2009), aquesta basada en la turbulenta vida de la seva filla. Totes elles de caràcter exòtic i sentimental. Va deixar també obra inèdita.

MARIA TORNER I VIVES

Valls 1901-el Masnou 1991

Va deixar una important petja entre els seus alumnes, només nois, al Col·legi de la Sagrada Família. Havia rebut la Medalla de Plata de la Vila el 1980.

SARA MASÓ i MARISTANY

Barcelona 1926-2018.

Periodista i escriptora. De nissaga de capitans masnovins. Era Llicenciada en Ciències de la Informació. Va treballar en diversos diaris i revistes. La seva obra publicada és: Un juego cruel, Gretha Zelle (Mata Hari), La imprudència del Titànic (1998) i Els mars del meu avi (2009).

Com veieu, al nostre nomenclàtor també hi figuren les dones, tot i que en un nombre molt minso (descomptant les santes) i mancant-hi les nostrades.

L'ANC del Masnou convoca la ciutadania, cada dimecres a les 7 de la tarda, a la **Plaça de les Dones Treballadores** fins que sigui alliberat i retornat el Govern legítim de Catalunya.
Per la Llibertat, t'hi esperem!

SOLIDARITAT CONTRA LES AGRESSIONS DE L'ESTAT

Siguem conscients de la necessitat de tenir diners per a poder pagar les multes constants i injustes de l'Estat espanyol als nostres polítics

Associació Catalana dels Drets Civils. Ajuda els familiars de presos i exiliats
ES71 3025 0001 1814 3359 2190

Associació de Foment de la Caixa de Solidaritat. Suport econòmic a persones represaliades, judicis, advocats, multes...
ES31 3025 0001 1814 3361 5996

Som

Com ho podem fer perquè siguem tots una mica més feliços i gestionar millor els nostres conflictes...

Dr. Oriol Lugo

Psicòleg & Coach Executiu i Personal. Expert en Teràpies Neurocientífiques

www.owlpsicologia.com

HEM APRÈS ALGUNA COSA DEL QUE ENS HA PASSAT?

Si la resposta és afirmativa... Què hem après?
Realment la resposta està en cadascú.

Podríem compartir un llistat a escala general sobre el que la humanitat, els països o la societat ha pogut arribar a aprendre del que ens ha passat... Però tenim el dubte que només siguin paraules boniques.

Més enllà del que en l'àmbit global o general puguem plasmar, creiem que l'important és que cadascú faci aquesta reflexió per a si mateix.

Quan durant els dies de confinament em feien entrevistes de ràdio i per altres mitjans, al preguntar-me:

Hem après alguna cosa?

Sempre deia:

"Haurà après qui hagi volgut o pogut aprofitar aquesta situació. Els altres seguiran igual."

Pot semblar molt trist. Però davant d'una crisi hi ha persones que aprofiten l'oportunitat i altres segueixen igual.

Els que els hagi tocat de ple i hagin efectuat un bon procés de reflexió potser s'hauran donat d'alguns fets importants en les seves vides. Altres hauran ja començat a fer canvis.

Aquestes són les nostres reflexions, però no tenen per què ser les teves:

- **Les persones** i les relacions són el més important que tenim a la vida.
- **Els elements** materials mai no poden substituir les persones.
- **El temps passa** i de tu depèn aprofitar-lo.
- **De vegades** també cal "no fer res" a manera de contrast i desconexió.
- **El treball** ideal no existeix, l'has de construir tu mateix.
- **No valorem** el que tenim fins que ho perdem (tanmateix ho valoréssim abans).
- **La gratitud** ha de ser diària.
- **Si vols fer un canvi**, ara és el moment ideal.
- **7- Tot a la vida** pot esdevenir una oportunitat per créixer.
- **Un bon llibre** pot canviar-te la mentalitat i obrir-te a nous horitzons.
- **Una bona conversa** amb un bon amic o amiga pot alegrar i calmar l'ànima.
- **Recuperar** els teus vells hobbies i

activitats pot ser quelcom molt satisfactori.

- **Les sorpreses** i la màgia poden estar presents en el dia a dia.

- **Acomiadar-se** de les persones és una forma de sentir-se en pau.

- **El treball** en un mateix pot ser diari i és molt gratificant.

- **Hom pot sentir-se millor** amb el seu cos amb una mica d'entrenament.

- **Hi ha més coses** que ens uneixen amb els altres del que ens imaginem.

- **Tothom podem** canviar si realment ens comprometem.

- **No tothom** viu igual les situacions doloroses i cal respectar-les.

T'atreveixes a fer la teva llista d'aprenentatges? Si escrius la teva llista, ja estaràs més compromès amb aquests aprenentatges.

Ànims en aquests moments!

La punta de la llengua (120)

Esteve Pujol i Pons

Hem posat de moda l'expressió anglesa *fake news* com a notícia falsa que s'escampa arreu amb molta facilitat i velocitat. I els catalanoparlants –i els parlants d'altres idiomes també– som tan mesells –i no vull fer servir un adjectiu més pejoratiu– que l'hem adoptada com si no en tinguéssim una de ben nostra.

Fa molts anys que diem que tal notícia és una **BOLA**, en el sentit que el diccionari dona com a accepció 4 d'aquest mot: "**mentida**". *Fan córrer cada bola que esgarri-fa!*; *Es van pensar que això del tsunami era una bola, i va resultar que era ben veritat!*

A més a més, en dir-ne **bola** hi afegim la connotació de cosa que corre d'un cantó a l'altre i que es va fent grossa

precisament a mesura que corre.

Ens passa una cosa semblant quan diem **asquerós* en comptes de **fastigós**; **xapusser* en comptes de **barroer** o **matusser**, o **xapussa* en comptes de **barroeria**; **fastidiar* en comptes de **fastiguejar**; **plaç* en comptes de **termini**, o **aplaçar* en comptes de **ajornar**; **atrasar* en comptes de **endarrerir**; **adelantar* en comptes de **avançar**; **gasto* en comptes de **despesa**... i anar fent!

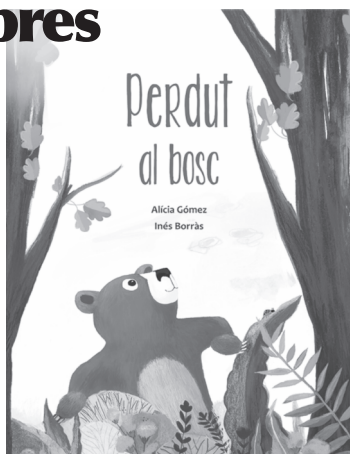
Cal ser ruc per renunciar al patrimoni propi i manllevar el d'altri, fins i tot perdent-hi sovint molts llençols a cada bugada. Així som, què hi farem?, vull dir què hi hem de fer? Cadascú que en tregui la conclusió.

Parlem de llibres

Pere Martí i Bertran

Solidaritat al bosc

L'Editorial Andorra ens presenta un nou títol de la seva col·lecció d'àlbums il·lustrats, titulat *Perdut al bosc*. Es tracta de l'aventura d'un osset tafaner que, mentre juga amb els seus germans a la vora de la cova on viuen, segueix un espiadimonis que el meravella i es perd al bosc. A partir d'aquí comença la busca del camí per tornar, que esdevé descoberta i alhora una bona mostra de solidaritat, ja que els diversos animals que va trobant tots l'ajuden a arribar sa i estalvi a casa, amb la família. Aquesta història tan senzilla té un al·licient afegit per als primers lectors, ja que amaga una sèrie numèrica que els permetrà de comptar animals des de l'1 fins al 10: l'osset es troba amb 1 espiadimonis, 2 esquiroles, 3 conills, 4 senglars, 5 granotes, 6 mussols, 7 aranyes, 8 ocells, 9 formigues i 10 papallones. Tots, com hem apuntat, l'ajudaran d'una manera o una altra a tornar a casa. El camí, amb la nit inclosa, no serà gens traumàtic, sinó que esdevin-

drà la descoberta constant d'un bosc ple de vida, ja que els colors, les olors i els sorolls de la primavera l'omplen de cap a cap. A més, ajudaran a donar aquesta sensació de placidesa, malgrat la pèrdua, els textos breus, acurats i d'allò més poètics de l'Àlicia Gómez, com aquest, que sembla un petit poema i que acompanya el son d'en Tin, l'osset perdut: "Al bosc, les nits són fredes. En Tin s'arrauleix sota el faig. Set aranyes s'afanyen a teixir un llençol amb fils de seda. Sota la llum de la

lluna, brillen com si fossin de plata. En pocs segons el tenen enllestit i tapen en Tin." I no cal dir que hi acabaran d'ajudar, o que la reblaran, la placidesa, les il·lustracions de la Inés Borràs. Unes il·lustracions a doble pàgina, a tot color i plenes de vida i de tendresa; una tendresa que s'accentua amb la personificació dels animals, només apuntada, no pas exagerada, ja que no n'hi ha cap que vagi vestit, per exemple, però sí que parlen entre ells o tenen expressions facials pròpies dels humans (alegria, sorpresa, placidesa...). Afegim-hi que són plenes de detalls amagats en qualsevol racó (unes marietes, unes erugues, uns ratolins...), d'una flora d'allò més rica i variada, i que fins i tot inclouen unes propostes lúdiques a les pàgines finals, i entendreu per què us hem volgut recomanar aquest àlbum que hem de qualificar de rodó.

Títol: Perdut al bosc

Autora: Àlicia Gómez

Il·lustradora: Inés Borràs

Editorial: Editorial Andorra

Col·lecció: "Il·lustrada"

Lloc i any d'edició: Andorra la Vella, 2019

Nombre de pàg.: 32 (sense numerar)

Dites i personatges populars (62)

Albert Vidal

Per què diem...

LA SETMANA DELS TRES DIJOUS

L'expressió s'utilitza per referir-se a alguna cosa del tot impossible, ja que cap setmana no té tres dijous.

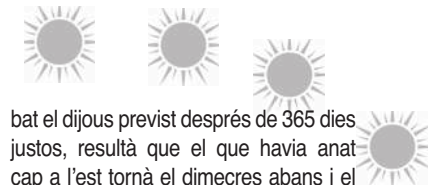
Segons el saber popular, la dita té el seu origen durant el període històric conegut com a Renaixement, entre els segles XV i XVI, quan l'ésser humà començà a sentir-se atret per les arts i les ciències després de la fosca etapa de l'Edat Mitjana.

El cas és que, segons sembla, possiblement a la Itàlia il·lustrada i un dels països que més esforços dedicà al coneixement, algú plantejà el repte teòric sobre la viabilitat de donar la volta al món en un any. Hi hagué un munt de discussions entre els savis locals, ja que dur a la pràctica la proposta representaria un viatge ple de dificultats i perills,

sens dubte.

Malgrat això, dos candidats s'oferiren per provar fortuna, sempre en pro de la ciència. Es convingué que ambdós sortissin el mateix dia, l'un en direcció a orient i l'altre cap a occident, de manera que cadascun d'ells tornaria pel mateix indret en què l'altre havia sortit. El dia d'arribada, un any després, s'esqueia en dijous.

Els dos agosarats viatgers deuriem passar mil i una peripècia al llarg del trajecte, però tingueren cura d'anotar rigorosament en un quadern els fets viscuts dia a dia, de manera que no poguéssin haver-hi dubte sobre el temps invertit en el viatge... però, sorpresa!, malgrat la minuciositat de les seves anotacions i convençuts l'un i l'altre que havien arri-

bat el dijous previst després de 365 dies justos, resultà que el que havia anat cap a l'est tornà el dimecres abans i el qui havia anat cap a l'oest arribà l'endemà, divendres.

El conflicte feu trontollar el món científic perquè no es trobà cap solució que resolgués el problema, per la qual cosa es convingué que l'única explicació plausible era que aquella setmana havia tingut tres dijous. I així quedà registrat.

Després hem sabut que, malgrat que els dos viatgers havien vist sortir el sol les mateixes vegades, l'efecte de rotació de la Terra feu que, en anar en direcció oposada, es portessin dos dies de diferència malgrat comptar el mateix nombre de dies cadascun.

Molt més tard, el 1872, Jules Verne publicaria la seva coneguda novel·la *La volta al món en 80 dies* en base a aquest mateix fenomen.

LA COMUNICACIÓ I EL CONFINAMENT

Em miro el mòbil assegut a la terrassa de casa. Vaig a l'app del temps i pronostica pluja. També em diu que la temperatura ha baixat 5 graus al poble. Ara ja no em cal mai mirar el termòmetre. És d'hora i el mal temps ha conviscut amb la nit que tot just s'esvaeix. El gris tenyeix el cel i es vessa sobre el mar des de la ratlla del fons on s'ajunten, diuen. Malgrat tot, la meva dona i jo anirem a Caldetes per relaxar-nos asseguts en una taula i a prop de l'aigua. En la fase que estem, encara està prohibit seure a la platja o als bancs del Passeig dels Anglesos.

En una de les guinguetes ens cruspim un entrepà de tonyina i anxoves, amb canya i cafè amb llet, per adobar-ho. Una de tantes petites venjances pel confinament. Aquesta vegada ho fem sols, sense els amics que sovint ens hi acompanyen.

El telèfon dorm damunt la taula i conversem sobre la bellesa dels dies grisos i turbulents. Quan llueix el sol i ven-teja sents l'aire damunt la pell i el visualitzes sobre les coses flexibles que oscil·len. Però si el cel és ple de núvols la seva potent escenografia amb el vent esdevé un esclat de moviment. Tot belluga al nostre entorn excepte el terra on clavo els peus. La situació és la inversa a la d'un terratrèmol. Ràpidament, agafo el mòbil i ho fotografio tot. També gravo en vídeo per copsar el moviment.

Fa un parell de setmanes que vaig desconectar tots els avisos del telèfon. Només sé si he rebut res quan ho vaig a buscar expressament. Alguns amics o familiars es queixen perquè els contesto fora de temps, és a dir, en el *meu* temps de buscar el que hi he rebut. Tot i això, no puc obviar la utilitat del mòbil en tants i tants moments. En el confinament, per exemple.

Barrat el pas per veure els amics i família, les trucades i les videoconferències han omplert el buit de relacions que teníem establertes.

Constato que he dut a terme quasi vuitanta connexions amb imatge cada dia del confinament, a les dotze en punt del migdia, amb tres parelles que, sense defallença, hem conversat diàriament de tot i més. Som avis freqüentment enfeïnats amb els fills i els nets, sense horaris estables i sovint dependents de les necessitats establertes o sobtades de la família. De cop arriba el confinament i ens deixa en blanc tots els dies del calendari. Sense dinars d'amics, sense sopars o sortides. No hi ha nets ni fills que vinguin, ni nets ni fills per visitar. Sap greu perquè trobes a faltar les xerrades directes, les abraçades, els petons. Són hàbits assimilats a les nostres vides des de sempre. De cop, però, sents una buidor gran, una alteració substancial del dia a dia emocional. Al costat de casa hi ha una escola i un camp de futbol buits un dia rere l'altre. No és que escoltis sorolls habituals com en sordina, no. Senzillament no sents res. Hauria estat impensable aquest silenci quatre mesos enrere.

Com cada dia, a les dotze en punt, ens connectem, doncs, amb els amics. De primer, se'ns fa estrany encaixar tants rostres en la petita pantalla, però t'hi acostumes. De manera natural es creen apartats fixos en la conversa –sobre la pandèmia i la tristor per les pèrdues i patiments, sobre la família i la política–, però la resta del temps és per a la imaginació i les lectures que ens arriben. O les intros-

peccions que aquest confinament possibilita. Arribats a un cert punt de quotidianitat, ja parlem com si talment seguèssim a l'entorn d'una taula fent un cafetó. Hem après els uns dels altres i ens hem descobert aspectes de la nostra vida que tot just coneixíem. I, per imperatiu tècnic, s'han acabat de cop les dobles converses: només un pot parlar mentre els altres escolten! Una meravella, sí!

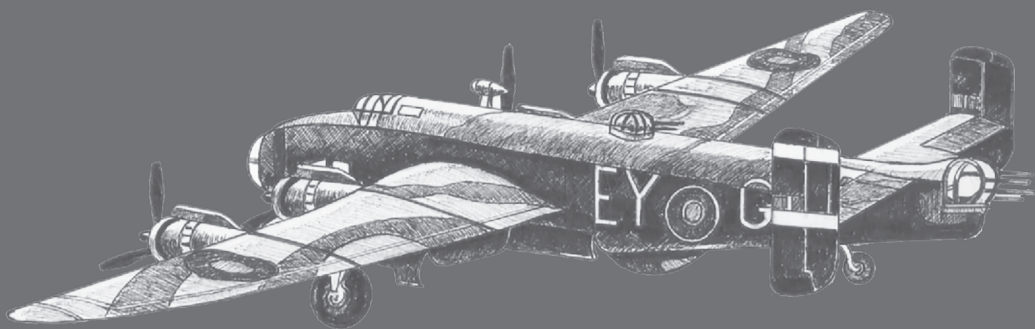
Sentim i comentem el clam de llibertat per als dos Jordis des de l'ONU, Amnistia Internacional i una llarga llista d'organitzacions de Drets Humans i personalitats d'arreu del món. La reclusió a casa ens ha apropat al seu patiment i sabem que no els podem abandonar. Ni els altres presos polítics, és clar!

Amb el *desconfinament* se'ns va omplint l'agenda d'un llistat de situacions enyorades i les videotrucades perden la cadència diària. El grup som de la mateixa "regió" sanitària i, a la fi, amb permís de la superioritat, ens reunim per esmorzar a casa. Com hem gaudit de retrobar-nos! Som uns afortunats a qui el Còvid-19 ha respectat, per ara. Atzar, sort, prudència... digueu-li com vulgueu perquè, per edat, tota la colla estem en el grup de risc. L'smartphone, el mòbil modern, ha estat una eina ben fructífera per apropar-nos en la distància, per reduir l'enyorança, per combatre l'absència.

Ja ho veieu, estic *desconfinant* l'optimisme!

L'ÚLTIM VOL DEL "HALIFAX"

Josep Condeminas

La nit del dia 28 de gener de l'any 1943, alguns veïns de la rodalia de la ciutat de Ceuta van ser sorpresos per un soroll estrepitos que els va fer sortir al carrer, just per veure com un avió amb un motor en flames es precipitava cap a terra. Poc després, una forta explosió va indicar que l'avió s'havia estavellat, concretament en un terreny anomenat *L'hort dels catalans*. L'accident va mobilitzar ràpidament els bombers, així com la guarnició dels Regulars, que, junt amb la Guàrdia Civil, van acordar la zona. La caiguda de l'avió va ocasionar la mort dels set tripulants. L'hospital militar es va fer càrrec dels cadàvers i de la seva posterior autòpsia. Pocs dies més tard, amb la màxima discreció, les autoritats militars i civils i membres del Consolat Britànic van procedir, amb honors militars, a l'enterrament dels cossos al Cementiri de Santa Catalina de Ceuta. La veritat és que la premsa ceutí amb prou feines li va dedicar dues línies, ja que a les autoritats ceutines de l'època, en plena guerra mundial, no els interessava donar explicacions sobre l'accident. Eren temps de censura i por. Caldria esperar més de cinquanta anys perquè un inquiet i encuriós funcionari de l'administració de justícia de Ceuta s'interessés pel misteri d'aquells set aviadors desconeguts enterrats al cementiri de Ceuta, i el perquè ningú no els va reclamar. Amb paciència i tenacitat, durant sis anys, el senyor Lluís García Maldonado va anar investigant,

estirant el fil, no sense dificultats, i aconseguí finalment connectar amb alguns familiars dels finats, dos dels quals van poder visitar la tomba del seu familiar. Aquesta exhaustiva i apassionant investigació va comportar que el senyor Lluís García Maldonado escrivís el llibre: *EL BOMBARDERO HALIFAX DT 586, CAÏDO EN CEUTA*; en ell s'explica amb tot detall els esdeveniments d'aquella fatídica nit.

Procedent d'una base anglesa, aquella nit del 28 de gener de 1943 el bombarder Halifax DT 586 estava a punt d'enlairar-se de l'aeròdrom de Gibraltar amb destí a Egipte. La tripulació estava composta per un neozelandès, dos canadencs i quatre britànics; tots voluntaris de països de la Commonwealth. A pocs minuts d'enlairar-se, el pilot va notar una falla en un dels motors, i per precaució va decidir tornar al penyal, però un fort vent de llevant i la pèrdua de potència de l'avió van fer que aquest derivés cap a la costa. La guarnició militar espanyola, en adonar-se de les dificultats d'aquell avió, van encendre uns reflectors per tal d'indicar-li la ruta cap l'aeròdrom de Tetuán, però va ser del tot infructuós, ja que pocs minuts més tard el Halifax s'estavellava. El motiu pel qual els cossos no van ser repatriats va ser que la política de la Commonwealth era que els soldats caiguts fossin enterrats en el mateix lloc on van morir. La guerra i els anys van fer que l'oblit i el misteri envoltés aquest fet.

El llibre del senyor Lluís García aclareix el misteri de les set tombes del Cementiri de Ceuta; però d'alguna manera el misteri persisteix, ja que algunes nits, veïns d'aquella zona senten un fort soroll ronc, com d'un motor en dificultats. El fenomen dura uns segons, però es repeteix amb certa regularitat. Algunes persones han enregistrat unes psicofonies d'aquest soroll i, comparades amb un motor de Halifax, la similitud és sorprenent.

Font consultada: Internet

Ninxs, al cementiri de Sta. Catalina de Ceuta, dels soldats i oficials d'aviació morts en l'accident i primer plànol de la làpida d'un dels desafortunats militars del Halifax.

Poesia de Josep Vendrell

Continuem publicant poemes de caire històric brollats de la ploma de Josep Vendrell i Torres, el nostre mai oblidat soci, amic i home de bé. Tant de debò que les seves lletres ens facin estimar més encara la nostra terra i la nostra llengua.

RAMON MUNTANER (1265-1336)

L'espasa remou
fronteres i regnes amb gran enrenou.
Cavalls sense regnes, mos desembridat
on la història balla
amb constant batalla,
de bon o mal grat!
Dins l'olla, s'hi cou
tot l'esdevenir
amb goig i amb patir
que l'espasa mou,
com si l'existència es tractés d'un brou;
però... és la fràgil ploma
que en el pergamí,
amb la tinta escriu,
allò que l'espasa mai no podrà dir!

PERE EL CERIMONIÓS (1319-1387)

Soldat, rei i noble...
tots tres, fills d'un mateix poble,
que amb cròniques i poesies
han omplert de llum tots els foscos dies.
Un des dels combats;
l'altre en palaus daurats
i cerimoniós, amb el punyalel sempre preparat.
I el tercer: Noble, falconer i duc de Gandia
ha exalçat l'amor amb la poesia!

AUSIÀS MARC (1397-1459)

L'espasa... la ploma,
ambdues poden engrandir,
també fer morir
TOTA UNA NACIÓ i EL SEU IDIOMA!

MARTÍ L'HUMÀ (1356-1410)

Ve la torbonada
on un llarg calvari,
amb la creu enarborada,
nua, freda i isolada,
l'està adobant l'adversari!
L'últim rei del casal de Barcelona,
per manca de descendència
i per falta de decència,
en morir-se sa persona...
de catalana a castellana
s'ha transformat la corona!

FERRAN D'ANTEQUERA (1380-1416)

Ara són els Trastàmara
que amb En Ferran d'Antequera,
CATALUNYA NOSTRA MARE,
sigui allò que no era!

ALFONS EL MAGNÀNIM (1396-1458)

Alfons, son Magnànim fill,
repara la iniquitat, suavitzta la tirania,
renta la cara a l'espill...
però és latent el perill!
El corb en nosaltres nia!
Nostra parla amb son destí
volen desfer i fer morir!
Necessitat d'una folla mania;
hi ha negres ocellots
que desitgen veure'ns morts!
La seva existència i vida
és devorar tant com puguin
la nostra pobra carn podrida.

www.materialshoms.cat

Materials per a la construcció i la decoració
Homs
www.materialshoms.cat

Et podem
fer qualsevol
color amb
pintura

Obert
de 7'30 a 18

Dissabte
de 8 a 12

Joan XXIII, 93 555 81 56 el Masnou (Ronda del Masnou (sobre l'autopista))
Tota mena de materials per a la construcció, decoració, reforma i bricolatge o jardí. Pintura
Av. J.R. Suárez de Llanos, 43. 93 540 37 69 Teià. Totes les novetats a la nostra
botiga. Gran exposició de ceràmica, pedra natural, parquet, sanitaris, cuines, aixetes, mampares i
electrodomèstics

api
Agència Immobiliària i Fiscalitat

Finques Puig S L

Compravenda - Administració - Ass. jurídica

Mn. J. Verdaguer, 14 el Masnou

Tels. 93 555 10 60 / 17 61 • Fax 93 555 28 90

www.finquespuig.net • info@finquespuig.net

Automoció
SANT MIQUEL
Des de 1992

**Et fem la revisió de l'aire
condicionat del teu
vehicle totalment gratis**

Fes-ho abans de vacances

St. Miquel, 10 • 93 540 34 36 • El Masnou • www.asm.cat

Teatre capital

(La cartellera barcelonina)

Rosa M. Isart (rmisart@hotmail.com)

Tendresa

Tendresa. Voler-la. Sentir-la. A través de la seva pell. Qui és "la pell"? Aquella dermis que et fascina, aquell text teatral que t'encabrita, aquella posada en escena a Internet que et fa reflexionar, aquella posada en escena a la platea esponjada (que ja comencem a desconfinar les platees...).

De manera que venim. Per obrir-nos extensament. Per desfer-nos (de gust, de cultura). I venim. I vindrem. I seguim. I la platja ja ens rep, a la sorra. I les besades, enmig de sangries de cava i sangries tipogràfiques d'Olivettis contemporànies, que ens fan abordar l'estiu amb més esperança.

Enmig de tot: teatre, #teatre. Que no hagi.

Tenim ganes de moltes coses. Comencem assistint a una **classe d'interpretació amb Xicu Masó**: som al canal YouTube de l'Escola Universitària ERAM (instal·lada a la Factoria Cultural Coma Cros de Salt, a Girona, que imparteix un grau oficial en arts escèniques): seixanta minuts de màgia (<https://youtu.be/awwEpyKYhPU>). Qui va dir que el temps està perdut? Aprèn. No en parís mai. (...També hem fet la visita virtual (oh, meravelles arquitectòniques!): <https://jpo.eram.cat/>).

M'espolso la sorra de la platja. Segueixo amb el meu amor al teatre. Ara, llegim una mica: la revista digital *Doble Grada*, que la Sala Versus va encetar l'abril arran del confinament general pel coronavirus. Hi entrevisten l'actriu (bona, la gran) Roser Batalla. Here: https://issuu.com/salaversusglories/docs/rev_doblegrada_n02_a4 Reserveu visionat. El dilluns 6 de juliol, virtualment a través de Zoom i Youtube, amb la participació de **Sergi Belbel, Jordi Casanovas**, Toni Casares, Josep Ramon Cerdà, Aina de Cos, **Lara Díez, Victoria Szpunberg** (masnovina) i Núria Vizcarro, l'AELC organitza el II Seminari de Teatre (<https://www.escriptors.cat/seminari-teatre-2020>).

Mentre la Fundació Romea obre la **Sala Bis** amb peces audiovisuals breus i reflexions dels creadors, mentre tenim un **Brossa Escenari Virtual** en directe, mentre el **Premi Frederic Roda de Teatre 2020** incorpora enguany un segon premi extraordinari Covid-19 (termini de presentació: 31 d'agost), arriba el **Festival Grec** d'enguany. Ens ve sense prou cadires, ben exhaurit: Baró d'Evel, Angelica Liddell, Agrupación Sr. Serrano.... Qüestió, en definitiva, d'anar recol·locant-nos, perquè la vida (ens) continua. Va tornant, lentament. Please. Don't forget. Don't forget me. Do not leave me. **Tenderness and sun**. Anem-hi: amb el caos viscut, hauriem d'haver après a ésser menys cabron(e)s.

II Seminari de teatre - L'escritura teatral després del confinament - 6/07/2020

La cuina de l'Antònia

El Cullerot

Ingredients:

1 ceba, 1 cullereta de cafè de farina, 1 tomàquet, un pebrot verd i un de vermell i una pastanaga, 1 got de vi blanc, 1 ou dur, 8 calamars, Sal i oli d'oliva

Netegem amb compte els calamars que no es trenquin. Guardem les potes i els saquets de tinta. Piquem petites les verdures i les potes, coem, amb força oli, la mitja ceba, el pebrot verd, la pastanaga i les potes. Ho deixem fent xup-xup. Quan s'enrosseix la ceba hi aboquem el vi blanc. Un cop reduït el vi, hi afegim l'ou tallat petit i el pebrot vermell. Ho lliguem amb la farina i llestos... a punt per farcir!

Omplim els calamars amb aquesta barreja i els podem tancar amb un escuradents. Amb el farcit que ens queda i la tinta farem una salsa que deixarem coure a foc lent fins que tot s'incorpori bé. Hi afegim els calamars i 10 minuts més de xup-xup. Sense els calamars, podem triturar la salsa, que quedarà més fina, o podem deixar-la tal i com està, això és al vostre gust. De totes maneres, i com diuen, ... brutal!

el cullerot

El Masnou, Sant Felip, 45 · 93 540 97 41
Igualada, Rambla Nova, 29 · 93 804 22 25

www.elcullerot.cat

elcullerot@hotmail.com

De tot per a la cuina

Exposicions

De l'1/7 al 18/9

Exposició col·lectiva dels pintors masnovins **Josep Igual, Frederic Burnat, Jordi Oltra i Joan Pinós.**

Classes de ioga

Els dimarts de les 19.30 a les 21
Aprendreu tècniques de meditació,
respiració i relaxació.

Curs impartit per Ivet Compañó, professora de
Kundalini-ioga.

Cal portar una estoreta (o matalasset),
tovallola, coixí petit, pareo i roba còmoda.
Preu trimestral 80€ socis 70€

Inscripcions a Gent del Masnou
Tardes laborables, de 6 a 8h
Vocallia Reial, 10

Més info: ivet@later.cat + 34 93 74 99

El setembre es reiniciaràn les classes de
ioga i el curset de gaita escocesa

CURSETS DE GAITA

Informació

a Gent del Masnou

Dr. Agell, 9 · 93 126 82 20

gentdelmasnou@gmail.com

www.gentdelmasnou.cat

L'enigma V.D.R.

Un de fàcil per a abans de les vacances.

Una cosa que té coll i no té cap, té braços però no té mans. Què deu ser?

Resposta: 2 solucions possibles= 'snoitms' i 'simsoc sl'

NOVA DATA DE CONVOCATÒRIA DE L'ASSEMBLEA ORDINÀRIA DE SOCIS

Diumenge 20 de setembre de
2020 a les 12 al local social.

Es manté l'Ordre del Dia anunciat
en el Butlletí del mes de març.

Cròniques d'ultramar

Joan Muray

TROBADA «reial»

Poques vegades (o cap) hom té l'ocasió que una reina es pari, et pregunti on vas, et porti, i et faci de guia – si més no, al nostre món occidental–; però als mars del sud es veu que sí, que pot passar. Almenys em va passar a mi.

No és que cregui que la reialesa siguin uns éssers especials, són unes persones que tenen aquest càrrec, tot i que no aconseguit a les urnes.

Anem al cas que us vull contar. A la meua estada a l'illa de Rapa Nui, l'illa més aïllada del món, allà on el pirata i negrer masnoví feu estralls, em va passar el fet.

Anava per un camí de terra que connecta l'hotel on estava, un xic allunyat de l'única població de l'illa, Hanga Roa, uns quinze minuts a peu. A l'hotel m'havien dit que no hi havia pèrdua, i cap a allà vaig anar; però, com passa sovint, el camí es bifurca i, si no hi ha cap rètol, com saps si vas bé o faràs una gran marrada?

En aquesta cruïlla em vaig aturar esperant que passés algú a qui preguntar. Al cap d'uns minuts va passar una rapanui dalt del seu imponent escúter, li vaig fer senyal de parar i, després de la salutació de rigor, em va preguntar on anava. Li vaig dir que al poble, i em digué que pugés, que m'hi portava.

Li vaig dir que no calia, que ella anava en direcció contrària, però insistí, em feu pujar i em digué que m'agafés fort. Estava força rodanxona, o sigui que, de tall on agafar-me, n'hi havia. Aleshores començà «l'interrogatori típic d'aquella terra». Et pregunten com et dius, d'on ets, per què hi has anat, etc. Un cop fet, venen les presentacions, i aquí és on, si no fos que anava ben agafat, hauria caigut, quan em va dir que era la Reina de Rapa Nui.

Arribarem primer on hi ha el gran moai de la Pau, un fet d'ara, que deixen per a exposicions fora de l'illa. Me n'explicà els ets

i uts. Després arribarem al poble, i finalment a l'església, on ja em deixà, i ens acomiadarem.

Abans, però, em va convidar per a l'endemà a dinar a casa seva, cosa que no vaig poder acceptar, ja que tenia l'agenda completa i no podia fer canvis. Ja veieu com les gasten per aquelles latituds. És un altre món. És un món més a l'abast de la mà.

El restaurant *Petit Canigó* abaixa la persiana per jubilació.

Volem donar les gràcies a la nostra clientela i amistats que ens han fet confiança en tots aquests anys i agrair-los la seva fidelitat i estima en el nostre servei, tant a la cuina, a la barra, com a les taules.

I com diu la cançó: **No és un adeu per sempre.** Quan ens retrobem, la nostra amistat serà més gran. Fins a sempre.

També volem informar que disposem de mobiliari i material del restaurant per si algú en vol adquirir. Carlos **607 86 90 64**

**SALA
AUTOMOCIÓ**

- MECÀNICA I ELECTRICITAT DE L'AUTOMÒBIL
- ELECTRICITAT
- PNEUMÀTICS
- ALINEACIONS
- AIRE CONDICIONAT

C/. Xile, 1. Tel 93 540 42 04 / 628 90 85 23 • www.salautomocio.com • El Masnou

**Abans de vacances
tingues el teu cotxe a**

punt

ET CONVIDEM A FER-TE SOCI DE GENT DEL MASNOU

Tu hi sortiràs guanyant i la nostra vila també

Dr. Agell, 9 · 93 126 82 20

www.gentdelmasnou.cat

gentdelmasnou@gmail.com

T'AGRADARIA CANTAR EN UNA CORAL?

Et proposem de venir a cantar a la **Coral Xabec**;
hi seràs ben rebut. Hi tindràs lloc com a tenor
o com a baix o bé com a soprano o contralt.

**Esperem pel setembre poder reiniciar
els assajos de la Coral**

Qui canta, els seus mals espanta!

Foto Toni Garcia

Soc
terra
màr
foc

VIU LA FESTA MAJOR DES DE CASA

Dissabte 27 de juny, de 12 a 13 h i de 20 a 21 h

Diumenge 28 de juny, de 12 a 13 h i de 22 a 23 h

I dilluns 29 de juny, de 20 a 21 h

Al canal de Youtube de l'Ajuntament del Masnou

Ajuntament del Masnou

You Tube

